

Interview (on line) met Karolien Vrints

Antwerpen, 21/11/2020

Door Veronique Vermeir

In het interview leerde ik Karolien Vrints kennen als een bevolgen artieste. Zij zoekt en graaft steeds opnieuw naar nieuwe thema's, materialen en werkvormen. Ze laat zich kennen als een zeer sensitief en empathisch persoon, en engageert zich spontaan in situaties die haar prikkelen en raken. Zij is geen "einzelfanger". Ondanks het feit dat ze zich graag terug trekt om te werken en creëren, gaat ze graag mee in kleine en grotere groepsprojecten.

De mens Karo

Ons gesprek start met wat aftasten en kennis maken.

Zichtbaar enthousiast stelt Karolien, roepnaam Karo, zichzelf voor. Geboren in 1981 groeit ze op in Antwerpen en tekent als kind bijna onophoudelijk in haar vrije tijd. Ze speelt ook dwarsfluit. Ze "moet" zich uiten, anders wordt ze ziek, zo voelt dat. Na enige twijfel kiest ze voor haar hogere studies niet het conservatorium maar de universiteit : communicatiewetenschappen en internationale politiek. Uiteindelijk werkt ze nu al geruime tijd als projectverantwoordelijke "Global minds", rond dekolonisering en diversiteit, aan de Universiteit Antwerpen. Haar liefde voor muziek vindt een uitlaatklep in veelvuldig bijwonen van concerten allerhande, van klassiek tot metal.

Karo is een bezige bij die zeer veel combineert in haar tijdsbestek, waardoor ze in 2019 wel crashte, maar daar was tijdens ons gesprek alvast weinig van te merken. Zelf zegt ze nog dat er na een reeks werken in hoofdzakelijk zwart er nu terug meer kleur verschijnt.

Mijn eigen poes passeert in beeld, waarop Karo vertelt dat ze zelf twee katten heeft en een opleiding kattencoach heeft. Ze leeft samen met haar partner in Antwerpen.

Evolutie en groei

We staan even stil bij haar ontwikkeling als kunstenaar tot nu toe.

10 jaar geleden stapte ze naar de Academie voor Beeldende Kunsten te Berchem, en na het atelier schilderen neemt ze nu deel aan het "Projectatelier". Haar mentor Freddy De Vierman liet haar veel ruimte waardoor ze haar eigen zoekproces naar een eigen beeldtaal kon ontwikkelen. Dat steeds zoekende kenmerkt hoe zij is en werkt. Ze werkt niet volgens een vast stramien maar volgt, vanuit een onderzoeksattitude, haar impulsen en waar die toe leiden, wat ze dan verder wil uitdiepen.

Karo heeft een eigen [website](#) en een Instagram-pagina, binnenkort zoekt zij die bij te werken, nog meer te laten zien en op punt te stellen. Sinds 2014 komt ze met haar werk naar buiten in diverse tentoonstellingen en in 2018 wint ze de "Campuscrack" van de Universiteit Antwerpen.

Aanvankelijk schilderde zij vrij figuratief, voornamelijk landschappen met daarin af en toe een figuur, maar geleidelijk groeide haar beeldtaal naar meer lyrisch abstract, speelt en/of grafisch. Haar medium was hoofdzakelijk olieverf op canvas, vaak met de spatel, maar dat heeft zich ook uitgebreid naar papier, stof, tapijt, oostindische inkt enz.

Gezamenlijke projecten

Als artieste ervaart zij zichzelf niet als een “éinzelganger” maar als iemand die vanuit verbinding met anderen geïnspireerd geraakt en werkt. Ze heeft prikkels van anderen, van waar ook ter wereld, nodig, om zich dan terug te trekken en haar ding te doen. Haar voorkeur gaat uit naar projecten en collectieven. Ze vormt collectief met enkele medestudenten van de academie, met binnenkort tentoonstelling in het Rivierenhof. Ze maakt deel uit van een Canadees multidisciplinair collectief dat uitdaagt om elke maand een “opdracht” uit te voeren, zoals laatst een houtskool-werk. Met enkele vrienden vormt ze ook een collectief in Noord-Italië, wat door corona helaas in pauzestand staat.

Thema's en inspiratiebronnen

Ik vraag haar naar enige toelichting omtrent de reeks werken getiteld “Cut”. Deze ontstonden vanuit een sociale betrokkenheid: Collectief Positief vroeg Karo een beeld te maken dat als poster kon verkocht worden voor het goede doel, meer bepaald om geld in te zamelen tegen vrouwenbesnijdenis. Dit beeld werd getoond op de tweede expo met als thema 'Free The Punani', georganiseerd door Collectief Positief op de Universiteit Antwerpen in 2020. Naast deze poster maakte Karo nog enkele werken rond dit thema, ze naaide onder meer met ijzerdraad op doek, een proces dat ze uiteindelijk moest onderbreken omdat het emotioneel te hard en te intens werd.

We staan wat langer stil bij het project rond het “Niets”. Dit begon als een grapje onder vrienden, die elkaar aan het troosten waren na een relatiebreuk. Er ontstond een facebookgroep rond het Niets, waarbij rondgevraagd werd “Wat betekent het niets voor jou?” Daarbij kwam nog een thesis van een zekere Judith Herman, een ontmoeting met een vrouwelijke professor sterrenkunde, en het kinderboek “Het mysterie van niets en oneindig veel snot”. Aan bezoekers van de (Campuscrack)tentoonstelling werden kaartjes uitgedeeld met de vraag “Wat betekent voor jou “niets”?” En zo stroomden de inspirerende prikkels binnen waaruit een bijzonder boeiende reeks werken ontstond.

Vindt zij ook inspiratie bij andere kunstenaars ?

Karo meent dat er nog steeds te veel aandacht gaat naar de witte mannelijke kunstenaars, en heeft zelf veel respect en bewondering voor vrouwelijke kunstenaars als Anne-Mie Van Kerckhoven en Els Dietvorst. Een persoonlijke ontmoeting met Anne-Mie Van Kerckhoven was confronterend en stimulerend, en staat in haar geheugen gegrift. “Wat wil je zeggen met je werk ?”

Toch even wat mannen? Dan denkt ze aan Michaël Borremans en bij de oudere garde aan Jules De Bruycker.

Moet kunst maatschappelijk verantwoord zijn ?

Volgens Karo kan kunst drempelverlagend werken om aan de hand van beelden aandacht te trekken voor bepaalde hedendaagse thema's in de samenleving, in de wereld. Het is me duidelijk dat Karo verder kijkt dan “Vlaanderen lang is”.

En wat met de toekomst ?

Momenteel is Karo wat aan het worstelen om terug gefocust te geraken. Ze wil haar eigen beeldtaal nog meer ontwikkelen, meer en meer laten zien, en toewerken naar een

solotentoonstelling, dat is het belangrijkste. Daarnaast gaat ze misschien ook wel enkele tapijten ontwerpen in samenwerking met een Antwerpse zaak. Verder werkt ze verder aan haar performance-project "KaRola" met Roland Melies, een beeldend licht-kunstenaar.